

SEKERŐ

A Sövér Elek Szakközépiskola időszakos folyóirata - 7. szám

I - s - t e n , á l d d m e g a m a g y a r t

A magyar kultúra napja

Kölcsey Ferenc legnagyobb hatású műve a nemzeti jelképünk, összetartozásunk kifejezőjévé vált Himnusz. A költő a verset 1823. január 22-ére keltezte, ezért minden évben ezen a napon ünnepeljük a magyar kultúra napját. A költemény első alkalommal az Aurora évkönyvben jelent meg 1829-ben. Általános ismertségre akkor tett szert, amikor Erkel Ferenc 1844-ben a Nemzeti Színház pályázati felhívására megzenésítette. A nemzeti himnusz funkcióit korábban három egyházi népének (Boldogasszony anyánk; Ah, hol vagy magyarok...; Tebenned bízunk eleinktől fogva), illetve a Rákóczi-nóta töltötte be.

A vers műfaja – mint címéből is kiderül – himnusz. Istent szólítja meg, majd a történelmet Isten által irányított folyamatként beszéli el. A jó sorsra így Isten ajándékként tekint, a balsors okát pedig bűneinkben találja meg. Kölcsey a Himnusz keletkezése idején, a tízes évek végének válsága után a nemzeti költő hivatásában lelta meg új szerepét. Ekkor fordult figyelmé például a költő Zrínyi vagy a török kor protestáns prédikátorai, énekmondói felé. Ez utóbbiak jeremiádjai adják a Himnusz alaphangját. A Himnusz alcíme („A Magyar nép zivataros századaiból”) nemcsak a cenzúra megtévesztéséül szolgált, hanem egyben annak jelzésére is, hogy a lírai ént egy névtelen török kori prédikátorral azonosíthatjuk; ő beszél a versben. Erre következtethetünk abból is, hogy a történelmi visszapillantás, mely a honfoglalástól indul, csak a kora újkorig jut el: a 7. versszak jelene – „halálhörgés”, „siralom” – ezt jelzi, s legfeljebb áttételesen Kölcsey 19. századát.

Funkenhauzer Zsófia munkája

A magyar kultúra napját 1989. óta ünnepeljük január 22.-én, annak emlékére, hogy a kézirat tanulsága szerint Kölcsey Ferenc 1823-ban ezen a napon tisztázta le egy nagyobb kéziratcsomag részeként és jelölte meg dátummal a Himnusz kézirtát.

Kölcsey Ferenc: Himnusz
(részlet)

„Isten, áldd meg a magyart

Jó kedvvel, bőséggel,
Nyújts feléje védő kart,
Ha küzd ellenséggel;
Bal sors akit régen tép,
Hozz rá víg esztendőt,
Mebühödte már e nép
A múltat s jövőndőt!”

A magyar Himnuszt sok helyen éneklük. Például sportesemények végén, egyes ünnepnapokon, a csíksomlyói búcsún. Én legtöbbször a jégkorong meccsek végén hallom a magyar himnuszt. Himnusz éneklés közben felállunk, kihúzzuk magunkat, minden férfi leveszi a kalapját. A himnuszt az Erkel Ferenc által komponált dallamra énekeljük. Az Himnusznak nyolc szakasza van, de mi csak az első szakaszát énekeljük.

(Madarász Kitti és Dobai Anna)

Magyar Fanni rajza

A tél

Kiss Beáta

Hó borítja a szép tájat,
tele s tele van vidámsággal.
Kisgyerekek szánkókkal,
versengnek egy kisnyúllal.

Utcákon a sok gyerek,
Játszozva nevetnek,
kezükben egy csésze tea,
így táncolnak s énekelnek.

Kis utcákon a gyerekek,
hóembert építenek,
meglesik az emberek
a sok huncut gyereket.

Meleg házban mézeskalács,
a sok gyerek várja már,
Forrócsoki az asztalon,
Ennél jobb nem is kívánható!

Gergely Adrienn:
Infinity

A hókupac

Balázs Tamás

A tél hideg csupasz

A föld alatt van minden kukac

A tetőről lehullot egy hókupac

Mostmár a tető is csupasz

Az út csúszik

És az idő múlik

A macska a házból kibújjik

És egy hókupac rá hullik

Lőrincz Andrea rajza

A hóvirág

Fejér Orsolya

Jön egy csengő hang
A messzi távolból,
Felébreszti szépen
Az elnyílt virágot.

Kibújik a hó alól,
Megmutatja szépségét.
Minden gyerek gyorsan fut
S nézik gyönyörűségét.

Fehérben pompázik,
Akárcsak a hó alatta,
S zöld száracsckája,
Kiemeli bimbóját.

Mindenki örül,
Hogy megjelent végre,
Mert tudják, hogy itt van
A tavasz hírnöke.

*Vaszi Zsófia:
Kristályvár hercegnője*

Itt a tavasz, itt van már

Fülöp Vanda

Itt a tavasz, itt van már,
Ezernyi újabb csoda vár most ránk!
Virágok bimbóznak kinn a réten.
Madarak szállnak fönn az égen.

Előjön a medve álmos tekintettel:
-hát hogy telt az idő így el?
Ételért indulva bágyadt testtel,
A málna után kutatni nem restell.

Vibráló színekben pompázik a világ,
Parkok sokasága gyermekektől vidám.
Hát itt vagy tavasz? -gyerünk már!
Reménységünk eljött hát!

Hol vagy már hóvirág?

Laczkó Boglárka

Hol vagy már hóvirág?
Megvarrtad már a ruhád?
Megvan már a fehér blúzod?
S hát a zöld szoknyád?
Rád vár a világ, gyere már!
Gyere, gyere már
Te csodaszép hóvirág!

Gondolatok a télről

Kis Tímea-Bernadett

A tél hideg, de szép évszak. Ilyenkor mindent beborít a hó. Amikor kilépek az ajtón, hideg dér csapja meg az arcom. Az ég tele van nagyobb-nál nagyobb felhőkkel, amik ontják magukból a havat. Ilyenkor a gyerekek szánkóznak, korcsolyáznak, hógolyóznak vagy hóembert építenek és kihasználják a szép időt. Szürkületig játszanak kint a gyerekek.

A nagyszüleink vagy szüleink ilyenkor a kapuból és az udvarról ellapátolják a havat, hogy járhatók legyenek az utak. A nap így hamar eltelik a játszással és a munkával. Amikor már lement a nap, felkapcsolódnak az utcai lámpák és az ablakokban az égősorok. Ilyenkor az emberek esti családi sétára indulnak és megcsodálják a világító díszeket. Vagy bekuckóznak a kandalló mellé, gyertyát gyújtanak, mézeskalácsot készítenek és forrócsokit isznak. Én is ezt teszem a családommal. Pihe-puha pléddel bebugyolálok magam és közben forró csokit iszok. A tél ezért különleges. Az ünnepek, az együtt töltött idő, a szórakozás még szebbé teszi a telet.

Funkenhauzer Zsófia munkája

A hóvihar

Szekeres Noémi

Lehullott már a hótakaró,
Előkerült sí és szánkó.
A gyerekek örvendezve,
Futkároznak körbe-körbe.

Nagyon szeretik a telet,
De nem szeretik a hideget.
Havat gyúrnak nap mint nap,
Élvezik a hóvihart.

Hóvihar után sok a hó,
Szánkózni megy Peti és Palkó.
Őt követi minden gyerek,
Ki szeretni a telet.

Áztak, fáztak, eláztak,
Hazamentek teáztak.
Így telt el egy téli nap,
Petinek és Palkónak.

Incze Nelli rajza

Tamás Andrea
Őszi szeles fuvallat

Ősz van már odakint nézz ki s látod, nézz ki s látod.
Nem ül már oly sok fecske az ágon,
s nem oly szép zöld a fa mint tavasszal.
Mostmár őszi színekben pompázik az öreg.
De ha ráfúj a fuvallat, lehull a levél s továbbviszi a szél.

Kint hideg van s nem jár oly sok pillangó.
Lassan itt a tél, már kint hideg van s elhervadt a virág.
Szüretelni kell a szőlőt, szüretelni kell a termést.
A fuvallat az tovaszáll lassan vége a napnak.
Fuvallat tovaszáll, éjjel-nappal röpköd s levelekkel kószál.
Ha itt a tél, a fuvallat tovaszáll, de nem falevéllel,
Hanem már hópelyhekkal kóricál.

Török Károly: Idomok

„Ne legyen kutúra magyarság nélkül és magyarság kutúra nélkül”

(Kodály Zoltán)

„Kutúrárt nem lehet örökölni. Az elődök kultúrája egykettőre elpárolog, ha minden nemzedék újra meg újra meg nem szerzi magának.”

(Bartók Béla)

„ A nemzet kultúrája nem lehet senkinek a személyes tulajdona, hanem közös tulajdon. Rontani, rombolni, pusztítani lehet, de építeni csak olyan állam képes, amelynek polgárai szabadon beszélnek egymás között, hogy mit helyes és mit helytelen gondolniuk és cselekedniük, s a versmérteket nem a süket önkény, hanem az én hallásom szabja meg. Ahol az én, te, ő, mi, ti, ők rendje egyszerre, de nem egymás ellenében uralkodik”

(Nádas Péter)

„ Kultúra annyi mint tanulás: megszerezni, színvonalon tartani nehéz, elveszteni könnyű”

(Kodály Zoltán)

„ A kultúra nem azt jelenti, hogy fogkeféd van és meg tudod indítani a gramofont. A kutúrált ember látni és érezni tudja a szépet és a jót.”

(Wass Albert)

Tél egy szép évszak, mikor a fák és minden a földön fehérbe borul. Hó borítja a tájat az ég is hófehér. Csak az örökzöldek maradnak zölden, de amikor havazik őket is elborítja a hó.

A gyerekek szánkóznak, hógolyóznak, csúszkálnak, vagyis kihasználják a természet adta játékokat. A tavak és a patakok befagynak. A családok mennek korcsolyázni a jégpályákra. A szüleinkkel vagy barátainkkal elme gyünk sétálni és látjuk a tél szép természeti csodáit. Az erdőben látjuk az állatok kis nyomait a hóban. Vannak olyan állatok, akik téli álmot alszanak, de vannak olyanok is, akik nem. Pár madár még csicsereg a fákon. Az őzek és a többi állat keres valami ételt, hogy megélhessen télen. Vannak emberek, akik kiállítanak etetőket az állatoknak és az állatok estefelé odamennek az etetőkhöz és örvendenek, hogy kaptak ételt.

Amikor sétálunk kint a természetben a hó ropog a lábunk alatt. Fúj a szél, de mégis jólesik mikor süt a nap az arcomra. Sokkal jobban érződik, hogy mégis tél van. Rövidebbek a nappalok és sokkal hosszabbak az éjszakák. Mikor sötétedik, akkor az erdő titokzatos vagy kicsit félelmetes lesz. A tél egy csodálatos évszak mint a többi a maga csodáival és kell élvezni amíg lehet. A téli táj nagyon csodás, órákig is ellehet sétálni benne. A téli táj szépsége rabul is ejthet, és mi is természet részének érezhetjük magunkat. A tél egy csodás évszak, még én is szeretem, mikor a hóban sétálunk és megnyugtat a tél szépsége, hogy látom milyen szép is a tél.

*Kiss Tímea Bernadett
rajza*

Időjárás

Krizbai Emőke

Az időjárás kiismerhető,
De nem megismerhető.
Kint hideg,
Bent meleg.

Sosem felel meg nekem.
Télen hideg,
Nyáron meleg,
Sosem tesz eleget.

Tavasz, nyár, ősz és tél
Jön-megy, mint a szél.
Vígan fúj, fújdogál
De azért meg, hogy megáll.

Jön a tavasz, jön a nyár
Hosszú vakáció vár ránk.
Jön az ősz és a tél,
Beköszönt az új év.

Koncsag Brigitta: Kristályvilág

A napsugár

Kovács Noémi

Milyen szép a Nap újra,
Újra fent ragyok az égen,
Minden nap egy ragyogás,
Ragyogás, mely minket lát.

Minket lát és ránk ragyog,
Tündököl és fénye száll,
Ragyog és melegít,
Minket mindig felvidít.

Hideg évszak

Magyari Fanni

Hideg évszak ez a tél,
Fáznak az emberek,
Nem mennek ki otthonukból,
Nem szeretik a telet.
Hideg évszak ez a tél,
Szeretik a gyerekek,
Szánkóznak, hógolyóznak,
Játszadoznak odakint.
Hideg évszak ez a tél,
Fúj már megint ez a szél,
Fúj, fúj fújdogál,
Hol van már a nyár?

Funkenhauzer Zsófia munkája

Köszönet Funkenhauzer Zsófia tanárnőnek, a lapban megjelenő
munkáiért
A gyermekek munkáit Miklós Krisztina tanárnő irányította
A lapot szerkesztette Török Károly